

هەر کارێکی خراپیان لە دەس هاتبوو، بە ئاشکرا نیشان درا و ئەو شتانه‌یش جەفەنگ و گالته‌یان پێ دەکرد، دەوری لێ داوون ﴿۳۳﴾ پێیان دەوتری: ئەمڕۆ لە بێرتان دەبەینەوه، هەر وه‌کوو ئێوه دیداری رۆژیکی ئاواتان لە بێر خۆ بردبووه، و جێتان ئاگره و هیچ یاوه‌ریکتان بۆ نییه ﴿۳۴﴾ ئەمە سزای ئەوهیه که نیشانه‌کانی خواتان بە جەفەنگ و حەنەک و گەپ و گالته‌ ده‌گرت و ژیا‌نی دنیا ئێوه‌ی فریودا، ئەم‌رۆ له‌ دۆژه‌ه ناچنه‌ ده‌ری، عوزر و بیانوویان قەبوول ناکرێ ﴿۳۵﴾ جا هەر بۆ خوا‌یه پەسن و حەمد که راهی‌نه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی و هه‌موو جیهانیانه ﴿۳۶﴾ ته‌نیا گه‌وره‌یی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی تاییه‌تی ئەوه، هەر ئەو‌یشه فره‌ به‌ده‌سه‌لات و له‌کارزان ﴿۳۷﴾

سوورەدی ئەحقاف ۳۵ ئایه‌ته

سوورەدی ئەحقاف له‌ مه‌ککه‌ هاتۆته‌ خواری و به‌ (بسم‌الله) وه‌ ۳۵ ئایه‌ته.

به‌ ناوی خ‌وای به‌خ‌شەر و دل‌لاوین.

ح‌ا، میم ﴿۱﴾ ئەم کتیبه‌ (قورئان) له‌ خودای فره‌ به‌ده‌سه‌لاتی له‌ کارزانه‌وه‌ هاتۆته‌ خواری ﴿۲﴾ ئیمه‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئەوه‌ی له‌ نێوانیاندا‌یه به‌دیمانه‌هیناوه، مه‌گه‌ر به‌ راست و به‌ هه‌ق و بۆ ماوه‌یه‌کی دیاری‌کراو، ئەوانه‌ی که‌ خوانه‌ناس بوون له‌وه‌ی لێی ترسی‌ندراون ر‌وو سوورپ‌نه‌رن ﴿۳﴾ ب‌لێ: ئایا دیوتانه‌ ئەوانه‌ی که‌ بێجگه‌ له‌ ئەل‌لا بانگی ده‌که‌ن به‌ منی نیشان ب‌ده‌ن چیا‌ن ئافران‌دوه‌ له‌م زه‌وییه‌دا؟ یا له‌ به‌دی‌هینانی ئاسمانه‌کاندا چ به‌شدارییکیان هه‌بووه‌؟ کتیبی‌ که‌ به‌ر له‌ قورئان هاتوو‌ه یا شوین‌ه‌واری زانستی و عیلمی له‌ که‌ونارا و می‌ژینه‌ی کۆن، له‌ ر‌ابوردووان بۆ من ب‌ینن، ئەگه‌ر راست‌ب‌یژن (تا به‌لگه‌ی راست‌ب‌یژیتان ب‌ی) ﴿۴﴾ ک‌ی له‌وه‌ لاری‌تره‌ که‌ هاوار له‌ غه‌یری خوا ده‌کا، ئەو که‌سه‌ی که‌ تا ر‌ۆژی قیامه‌ت وه‌لامی‌کی پ‌ی‌ناداته‌وه، یا (بۆ که‌س گه‌لێ که‌ تا ر‌ۆژی په‌سلان په‌رسقی پ‌ی‌ ناده‌نه‌وه) ئەوان (بته‌کان) له‌ پارانه‌وه‌ی ئەوان غافل و ب‌ی‌ئاگان ﴿۵﴾

كاتى كه خه لك له قيامهت كو ده كرئنه وه خوداكانيان ده بنه دژيان و ته نانهت عيبادهت كردنى
 ئه وانەش ئينكار ده كەن ﴿۶﴾ كاتى نيشانه كانى ئيمه به روونى به سه رياندا بخوئندرئته وه،
 كافران كاتى كه هه ق (يان بو دئ) ده لئين: ئه مه جادوو به كى دياره ﴿۷﴾ يا ده لئين: خوئى به دم
 خواوه دايناوه، بلى: ئه كهر من به دم خواوه دامنا بى خو ئيوه له راست خوا بو من هيجتان له
 دهس نا بى، خوا بهو توانج و تانه و ته شه ر و بهو كارانهى كه خو ده كيشنه نيوى ئاگادار تره،
 ههر ئه مه به سه كه خوا له نيوان من و ئيوه دا شا به د بى ههر ئه ويشه لئبوور و فره دل لاوئين
 ﴿۸﴾ بلى: من تاقانهى پيغه مبه ران نيم (تا پيغه مبه ريم سه رسوور هينهر بى) و نايشزانم چ
 به سه ر من يا به سه ر ئيوه دئ، من له شتى بي جگه له وهى بو م دئ په يره وى ناكه م و من نيم
 مه كهر ترسي نه ريكى ئاشكرا ﴿۹﴾ بلى: چ ده بينن (و چو ن بير ده كه نه وه) ئه كهر قورئان له لايه ن
 خواوه بى و ئيوه حاشا و ئينكارى بكه ن؟ له حالئكدا به ك له به رهى ئيسرائيل له سه ر
 وئنه كهى: وئنهى قورئان (كه مه به ست ته وراته)، بروا بينئى و شا به دى بدا، ئيوه ههر خو تان به
 زل دا بنين (چ كه سى له ئيوه لار پتر ده بى)، خوا خيلى غه دركاران رينوئى ناكا ﴿۱۰﴾ ئه وانەى
 كه كافر بوون له بارهى برواداراندا و تيان: ئه كهر (ئيسلام) چاك بووايه، ئه وانە له ئيمه پيش
 نه ده كه و تن (ئيمه به ر له وان بروامان به قورئان و ئيسلام دئنا)، چون خوئيان به هوى ئه وه
 رينوئى نه بوون، جا له دواييدا ده لئين: ئه مه درؤيه كى كه نارا و له ميژينه و فره كو نه ﴿۱۱﴾
 به ر له قورئان كتيبى مووسا پيشه وا و ره حمهت بوو، (ئيستتا) ئه م كتيبە (قورئان)
 ته سد يقكه رى ئه وه كه به زمانى عه ره بيه تا ناحه قيبكاران بترسي نى و بو كارچاكان مزكئنى
 بى ﴿۱۲﴾ ئه وانە و تيان: په روه رينه رى ئيمه ئه للايه و له پاشان ههر له سه ر قسهى خوئيان مان،
 جا ترسيان بو نيه و خه فه تباريش نابن ﴿۱۳﴾ ئه وانە به پاداشى كارى كه ئه نجامى ده دن
 به هه شتىن و بو هه ميشه يش له ويدا ئه ميننه وه ﴿۱۴﴾

ئیمە رامنسپار دە مرۆڤ کە لە گەڵ باوک و دایکیدا چاکە بکا، دایک (بە تۆلی و بچووپی لە منالدا نیدا) بە سەختی ئەوی هەلگرت (دووگیان بوو) و بە دژواریش دایناو، دەورانی دووگیانی تا لە مەمک برینەو و لە شیر گرتنەو و سێ هەیقی برد هەتا گەیشتە لاوی و گەنجی و تەمەنی گەیشتە چل سالی، وتی: ئەی پەرورینەر! خۆت رāmهینه و فیرم بکە تا شوکری ئەو چاکەت بکەم کە لە گەڵ من و بە باوک و دایکمت کرد هەتا کاری چاک بکەم کە پیتی رازی بی و زارۆکانی منیش چاک بکە، من بۆ لای تۆ گەر او مەتەو و لە خۆبە دەسەو دەرانم ﴿۱۵﴾ ئەوانە کە سانیکن کە کارە چاکەکانیان قەبوول دەکەین و لە تاوانیشیان دەبوورین، چینگایان لە نیو بە هەشتدایە، بە لێنیککی راستە کە هەمیشە پێیان ئەدری ﴿۱۶﴾ کەسێ کە بە باوک و دایکی خۆی وت: ئۆف بۆ ئێو (لێتان جارم خۆم لێ لادەن) ئایا بە لێنم پێ ئەدەن کە لە گۆر دەهیندریمە دەرەو (و زیندوو دەکریمەو)، لە حالیکدا بەر لە من خەلکی زۆر بوون (کە زیندوو نەبوونەتەو)، ئەو دووانە (باب و دایک) هاوار لە خوا دەکەن تا یارمەتییان بدە (و دەلێن: رۆلە) وە ی بۆ تۆ، پروا بێنە، بە لێنی خوا هەقە، رۆلە کە بیان دەلی: ئەمە بێجگە لە ئەفسانە ی پیشینان شتی تر نییە ﴿۱۷﴾ ئەو کە سانەیش هەر بە دەردی کۆمە لانییک لە جنۆکە و مرۆیان چوون کە بەر لەوان فەوتان و تووشی جەزەبە ی ئیمە هاتن و زیانبار بون ﴿۱۸﴾ بۆ هەر یە کە لەوانە سەبارەت بە کاری کە کردوو یانە پلە گەلی هەیه تا خوا جەزا و سزای کارەکانیان بە تەواوی بـەداتەو، ستە میان لێ ناکرێ ﴿۱۹﴾ رۆژی بەرە ی خوانە ناسان بەرانبەر ئاگر دادەنێن (پێیان دەلێن) خۆش ژبانی دنیاتان دەر باز کرد و بە باشی کە لکتان لێ وەرگرت ئە مرۆیش بە سووکایەتی نازار دەدرین، چونکە ئێو لە سەر زەوی بە خۆرایی و بە ناحەق خۆتان بە زل دەزانی و لە رێگە ی راستان لادابوو و کاری خراپتان دەکرد ﴿۲۰﴾

بێنەوه بیر (بەسەرھاتی ھوود) برای ھۆزی عااد ئەودەمەمی کہ ترسی وەبەر ھۆزەکەمی نا لە سەرزەوی ئەحقاف (لە ئیوان عمان و مەرە-دایە) ئیوہ نابی بێجگە لە خودا کەسێ تر پەپرستەن، من دل ئیگەرانی ئیوہم کہ لە رۆژی گەرەدا تووشی ئازار بێن، بەر لەو لە پاش ئەویش ترسینەرانی ھاتن و چوون ﴿۲۱﴾ ئەوان وتیان: ئایا تۆ ھەر بۆی ھاتوویە لامان تا ئیمە (بە درۆکانت) لە خواکانمان بگێریتەوہ، جەزەبەیی کہ بەئینتسان پی-دابووین بەسەرمان بێنە ئەگەر لە راست بێژانی ﴿۲۲﴾ وتی: زانست تەنیا لای خوایە و ئەوہی پی نیردراوم پیتان رادەگەیینم، بەلام دەبینم کہ ئیوہ ھۆزیکە نەزانن ﴿۲۳﴾ جا کاتی کہ ئەوہیان بە وینە ھەوریکە پەرەدار دی کہ بۆ لای سەرزەوہییە کەیان لە بزوتندایە (خۆشحال بوون)، وتیان ئەمە ھەوریکە باران ھینەرە بۆ ئیمە (بەلام ھوود پێانی وت): ئەمە ھەر ئەو شتەییە کہ پەلەتان بوو بۆ ھاتنی، ھەوری با و کزەبایە کہ (پەر مەترسی) کہ ئازاری بەژان و دەرداوی تێدایە ﴿۲۴﴾ ھەموو شتیک بە فرمانی پەرورپنەری خۆی لە نیو دەبرد، جا بۆ بەیانیدا بێجگە لە خانووەکانیان شتی دیکە نەدەبیندرا، ئا بەم چۆرە ھۆزی تاوانباران سزا ئەدەین ﴿۲۵﴾ بەوانە (ھۆزی عااد) گوزەرانی و ھیزیکمان دابوو کہ بە ئیوہمان نەداوہ، بۆ ئەوان گوئی و چاو و دلمان داوہ، بەلام (لە کاتی ھاتنی عەزابدا) گوئی و چاو و ئەقل بۆ ئەوان ھیچ کەلکی نەبووہ، چونکہ نیشانەکانی خویان حاشا دەکرد و ئەوہی جەفەنگ و کالتەیان پی دەکرد دەوران دەوری ئەوانی دا کرتبوو ﴿۲۶﴾ بە ھەقیقەت ئاواپی یەکانی دەوربەری ئیوہمان بە خەلکە کەییوہ لە نیو برد و نیشانەکانمان بە شیوہیەکی جۆراوجۆریان بەیان کرد تا بەلکوو بگەرپنەوہ ﴿۲۷﴾ جا بۆچ ئەوانەمی کہ بێجگە لە خوا بۆ نێزیکبوونەوہ لە خوا کہ کردبوویانە خودا یارمەتی نەدان، بەلکوو گوم بوون و ئەمەییە ئاکامی درۆ و بوختانیان کہ ھەلیانەستبوون ﴿۲۸﴾

كاتى كه تا قمى له جنوكه مان نارده لاي تو تا قورئان ببيسن، جا كاتى گه بيشتن، وتيان: بیدهنگ بن (گوئى راگرن)، جا كاتى ته واو سوو ههروه كوو ترسيئنه ران گه رانه وه بو لاي هوژى خوئان ﴿۲۹﴾ وتيان: نهى هوژى ئيمه، گوئيمان له كتيبي بوو كه دواى مووسا هاتوته خواري له كهل كتيبه پيشووه كاندا هاوده ننگه، بو ههق و ريگاي راست رپنوينى ده كا ﴿۳۰﴾ نهى هوژى ئيمه، وهرن به دهنگ هم كه سه وه بچن كه گازی و بانگه واز بو خوا ده كا و بر وای پى بكن له تاوانتان خوش دهبى و له ئازار دانى به ژاننان ده پاريزى ﴿۳۱﴾ ههركه سيش به دهنگ نهو كه سه وه نه چى كه به ره و خوا بانگ ده كا له م سه رزه وييه ده رتانى دهس ناكه وي، ناتوانى، له سه ر نه رز بيچگه له خوا پشتيوانتيكى بو نيبه، نه وانه له لاريبيه كى دياردان ﴿۳۲﴾ ئايا نه وانه نازانن كه نهو خوايهى وا ئاسمانه كان و زوى خهلق كر دووه و له به دى هينانى نه وانه بى هيژ نه بووه، تواناي نه وه يشى هه به مردووه كان زيندوو بكاته وه، به لى نهو به سه ر هه موو كارى كدا به ده سه لاته ﴿۳۳﴾ رۆژى نه وانه ئاگرى ان نيشان نه درى (بييان ده وترى): ئايا نه مه ههق نيبه؟ ده لىن: به لى به پهروه رينه رمان سوئند (ههقه، خوا پييان) ده لى: له بهر نه وهى هه ر حاشاتان لى ده كرد؛ ئازار بچيژن ﴿۳۴﴾ خو رابگره ههروه كوو پيغه مبه ره ليبراو و نه به زه كان له سه ر كارى خوئان سوور بوون و تابشتيان هينا و بو (عه زابى) نه وان په له مه كه، نهو رۆژه كه به لى نيان پى دراوه ده ييينن و وهك نه وه ده روانن كه بيچگه له ساتى له رۆژه لى اندا نه بوون، نه مه (قورئان) راگه يان دنتيكه، ئايا بيچگه له هوژى فاسقان و كار خراپان له نيو ده چن؟ ﴿۳۵﴾

سووردهى محهمه د ۳۸ ئايه ته